

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Brengt alle de tienden in het schathuis, opdat er spijze zij in mijn Huus; en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik u dan niet zal opendoen de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zoodat er geen schuren genoeg wezen zullen.

Maleachi 3: 10.

REDEVOERING

gehouden door President CHARLES W. PENROSE, in den Tabernakel te Salt Lake City, op 1 Juni 1919.

DE PLECHTIGE VERGADERING.

Het was een bijzondere vergadering, welke wij in deze Kerk een „solemn assembly” noemen, van het heilig priesterschap, de verscheidene autoriteiten der Kerk zittend volgens rang in hunne eigen zetels, in deze prachtige organisatie, welke de Heer gevestigd heeft op aarde, alsmede den geest en de macht, welke de vergadering kenmerkte en in het bijzonder de sprekers. Zulk een schouwspel als wij dezen morgen zagen kan niet worden gevonden in eenige der vergaderingen van de verschillende kerken, hetzij christelijk of heidensch.

Het is een eigenschap van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en de orde van priesterschap, zooals dezen morgen vertegenwoordigd in onze samenkomst, dat zij niet eens menschen instelling is. Het is heilig en draagt het stempel van goddelijkheid in zijn orde en in de verwantschap welke bestaat tusschen deze verschillende lichamen van het priesterschap, allen beziel door één geest. Waarlijk kunnen wij zeggen, zooals de apostelen van ouds zeiden: „Eén Heer, één geloof en één doop.” En God heeft gegeven sommigen tot Apostelen en sommigen tot Profeten en sommigen tot Evangelisten en sommigen tot herders en leeraars; tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus,” opdat wij in alle dingen gelijk mogen worden aan Hem. Ik dank God met geheel mijn ziel voor het verheven voorrecht tegenwoordig te zijn en verbonden met de mannen die met opgeheven hand de autoriteiten van deze Kerk erkenden en kozen

zonder een tegengesteld teeken of manifestatie van eenige soort, hen te ondersteunen, als zijnde een van hart en een van gedachte en geleid door eenen geest. Dit is niet de eerste gelegenheid van deze soort, waarvan ik deelgenoot ben.

LEIDERS IN HET LAATSTE DER DAGEN.

Een schitterende rede mochten wij hooren van President Grant, in verband met de opvolgende presidenten die wij hadden sinds het begin der Kerk, vanaf de Profet Joseph Smith tot op dezen tijd. Ik had niet het genoegen persoonlijk met den Profet Joseph Smith bekend te zijn, doch gevoel mij bekend met hem door het samenwerken met hen die hem kenden en die het priesterschap van God ontvingen onder zijn verordening — onder zijn handen, en ook door zijne gesprekken te lezen, verslagen van zijn leven en werken, en door de macht van God een getuigenis verkrijgende van het feit dat hij op goddelijke wijze was geroepen om te bedienen in de laatste bedeeeling, de bedeeeling van de volheid der tijden, waarin, zooals de Heere van ouds openbaarde, Hij allen wilde vergaderen die in Hem geloofden, beiden, in den hemel en op aarde, en dit is deze bedeeeling. En ik ontving, toen ik een jongen was, en het Evangelie omhelsde, een getuigenis door de macht en de gave des Heiligen Geestes en door vele teekenen en manifestaties tot mij persoonlijk, een kennis van dit groote feit, dat God in de laatste dagen de hemelen weder had geopend en weder tot den mensch sprak en dat Jezus, die de Christus is, Zijnen geliefden Zoon, dit werk ook onder Zijn bestuur heeft en dat deze Kerk welke Zijnen naam draagt, werkelijk de Kerk van Christus is, bestaande uit Heiligen der Laatste Dagen inplaats van Heiligen der Vroegere Dagen. Deze getuigenis was mij gegeven, zooals ik aanhaalde, door mijn gehoorzaamheid aan het Evangelie in jongeren tijd en sinds dien, dank ik den Heer dat ik een gelegenheid had in dit groote werk te arbeiden, het grootste op deze aarde, een goddelijke Kerk, opgericht niet alleen op goddelijk gezag, doch ook door goddelijke personen en de daadwerkelijke deelname en het bestuur van Jezus van Nazareth, die de Christus is, de Zoon van den levenden God en de Heiland dezer wereld.

Ik was tegenwoordig toen President John Taylor het Presidentschap van de Kerk op zich nam, na den dood van President Brigham Young. Ik kende hem zeer van nabij, doch was niet te Nauvoo, toen de mantel van den profet Joseph op hem viel, zooals we menigmaal hebben hooren getuigen; mijn bekendheid met Br. Brigham was van dien aard dat wij beiden elkanders vriendschap wisten te waardeeren en zoodanig leerde ik hem kennen, dat ik weet dat hij de juiste opvolger en erfgenaam was van het gezag, hetwelk de profet Joseph hield, dat hij de rechtmatige president was van de Kerk en dat hij de Kerk heeft geleid onder de inspiratie van den Almachtige. En de

grooten werken die hij volbracht, bestaan, vele van hen, in wat deze staat nu is tot Amerika. Doch toen Br. John Taylor het presidentschap opvolgde, was ik tegenwoordig toen hij in een schitterende vergadering, de soort welke wij van morgen hadden, als opvolger werd aangewezen. Ik was hier ook toen President Wilford Woodruff geroepen werd te presideeren over deze Kerk en zoo ook Lorenzo Snow en Joseph F. Smith, onzen geliefden Apostel en Profeet en President, die onlangs overleed, en ik ben dankbaar tot op dezen dag, het voorrecht te hebben hier te zijn en deel te hebben aan het installeeren van President Heber J. Grant als Profeet, Ziener en Openbaarder en President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, zijn gezag door heel de wereld uitstrekkend. En met geheel mijn hart stemde ik met de broederen in, dezen morgen, door het opheffen van mijn rechterhand als teeken tot de hemelen, dat ik deze mannen aannam in hunne verschillende roeping en als dienstknechten des Allerhoogste, het gezag houdende van het heilig priesterschap, welke is volgens de orde van den Zoon Gods.

DE MENSCH KAN VAN ZICHZELF WEINIG DOEN.

Het is mij alsof ik het niet wagen kan veel toe te voegen aan de lofredenen, uitgesproken over deze grooten mannen, wier namen ons zijn aangehaald. President Brigham Young beschouw ik als een der merkwaardigste mannen van zijn tijd. Ik was van plan te zeggen, afgezien van zijn roeping als profeet des Heeren, doch ik weet niet of zonder die roeping zijn prestaties even groot zouden zijn geweest. Want ik erken ten volle de waarheid van de openbaring van God door den Profeet Joseph Smith, dat de macht van het priesterschap onveranderlijk verbonden is met de machten van „achter den sluier”, dat wij van ons zelf niet zoo machtig zijn, wij slechts weinig kunnen doen; doch van deze hemelsche machten vergezeld, zijn grooten dingen volbracht en nog grooter zijn in voorbereiding en zullen zekerlijk worden volbracht. Want dit is het werk des Heeren en het is gevestigd op aarde voor een onmiddellijk en goddelijk doel en het zal worden volvoerd, ofschoon de middelen waardoor het ontstaat en volbracht wordt, niet groot of machtig kunnen worden genoemd, doch de machten van „achter den sluier” zijn met ons. En niet alleen de mannen die zulk een groot en wondervol werk tot stand brachten voordat President Grant het presidentschap ontving, zijn met ons, doch duizenden der heengegane en al de grooten en machtigen van vervlogen eeuwen, machten van het heilig priesterschap, gehouden door mannen van God van af den beginne. En onder toezicht en bestuur des Heeren Jezus Christus als ons levend hoofd, kunnen en willen wij heerschen over duisternis en dwaling, verdorvenheid en verwarring, terwijl hiervoor door Zijn bemiddeling in de plaats zal komen, orde en vrede, gelijkheid en broederlijke liefde. Dit is gegeven aan hen die de

beginselen gehoorzaam willen zijn, de vruchten ervan worden reeds op aarde gevonden en de tijd zal komen dat al de voorzeggingen van de profeten van ouds, betreffende de vestiging van de regeering des vredes, zullen worden vervuld, doch het zal komen door rechtvaardigheid en rechtvaardigheid door het prediken der waarheid, het woord van God, door de macht en het gezag Godes.

BETREFFENDE JOSEPH F. SMITH.

Ik had het genoegen te werken onder de directie van deze groote mannen, over wie dezen morgen werd gesproken, n.l. President Taylor, President Woodruff, President Lorenzo Snow en President Joseph F. Smith. Toen wij onze stemmen uitgebracht hadden zongen wij het lied: „O, vast als een rotssteen is, ziele, Gods woord! Geeft acht, volgt het na, gij die het hebt gehoord.” Ik dacht, toen President Grant gezeten was en ik geroepen werd te spreken en nadat broeder Lund zijn schitterende rede had geëindigd, wat meer kan ik zeggen dan zij zeiden? Ik gevoelde juist als een getuige deed, toen hij getuigen moest in een zekere zaak en voorafgegaan werd door een man die vertelde wat hij wist en zeide: „Edelachtbare, ik zeg wat hij zegt,” en dat was alles wat hij kon vertellen. Ik ben geheel in denzelfden toestand, doch ik weet dat het niet voldoende is en daarom ben ik er trots op en is het mij een genoegen mijn getuigenis te voegen bij de woorden, hier dezen morgen gesproken betreffende elk der presidenten van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, vanaf den tijd van den Profeet Joseph tot het verscheiden van onzen geliefden broeder Joseph F. Smith. Met geheel mijn hart was ik hem toegenegen en ben altijd blijde te weten dat hij mij liefhad. Wij gevoelden ons als verwante geesten. Den eersten maal dat ik hem ontmoette, was ongeveer 59 jaar geleden, in Liverpool, en als wij handen gaven en waren voorgesteld, gingen onze harten tot elkaar uit en sedert dien tijd hadden wij elkaar lief tot den tijd van zijn verscheiden; mijn liefde blijft in mijn hart en ik ben er trots op met hem samengewerkt te hebben in de bediening. Het was door hem dat ik geroepen werd tot het apostelambt, en verordineerd onder zijne handen naderhand als een van zijn raadgevers in het Eerste Presidentschap. Hierin had ik gelegenheid te over, te leeren wat soort man hij was en is. Hij was een der grooten van zijn eeuw. In alles wat hij deed was hij groot. Zonder twijfel had hij fouten, gelijk anderen, doch zij traden niet op den voorgrond. Hij was een groot man in zijn ambt. Hij was inderdaad als gezegd van hem dezen morgen, een prediker der rechtvaardigheid. Hij was een voorbeeld in al zijn doen en laten, in het openbaar en in zijn eigen omgeving en had hij zoowel een warm hart als een gezond verstand. In alle dingen, welke onder zijn aandacht kwamen, was hij sterk en machtig, niet alleen in geestelijke, maar ook in wat wij noemen tijdelijke zaken,

was zijn oordeel schitterend. Hij was nauwkeurig en kende zijne plichten volkomen. Hij hield ervan hen vol geloof te verrichten en deed het ook. Ik ben er zeker van dat zijne werken aangenaam waren voor God en wanneer de boeken geopend zullen worden en de mensch geoordeeld naar de dingen, geschreven in die boeken, overeenkomstig hunne werken, zal hij in de eerste rij staan en zijn in de volheid der celestiale glorie, met de zonen van God die bedienen voor den troon der Allerhoogsten. God zegene zijn familie, hen, die hij heeft achtergelaten om in zijn voetstappen verder te gaan. Hij heeft een schitterende familie, mannen en vrouwen die geëerd moeten worden en zullen zijn in Israël, geheel hun leven en door alle generaties. Zij zullen voorspoedig zijn in alle dingen; de Heer is met hen en de invloed van den grooten man die staat als een patriarch aan hun hoofd, zal over hen zijn.

DE MANTEL VAN JOSDPH RUSTENDE OP HEBER.

Ik geloof aan den invloed van hen die het priesterschap houden. Het getuigenis, gegeven betreffende het vallen van den mantel van Joseph den Profeet op Brigham Young, toen hij de leider der Kerk werd, is vele malen herhaald geworden in dezen tijd en nog onlangs betreffende onzen laatsten president en den president die gekozen werd, aangesteld en ondersteund vandaag, en ik geloof dat de Profeet Joseph tot Heber J. Grant zal komen als het noodig is, — Joseph F. Smith bedoel ik. En ook tot zijn familie. Ik ben persoonlijk ervan overtuigd en weet het door ervaring, dat de machten van omhoog zijn met de machten op aarde. Mannen, het heilig priesterschap houdende, bediend hebbende in het vleesch, overgegaan zijnde naar de wereld der geesten en daar in hetzelfde groote werk arbeidend als dat waarin wij arbeiden in het vleesch, helpen de broederen in hun tijden van behoefte en zijn met hen en staan hen bij in tijden van beproeving. Ik ben hier zeker van door eigen ervaring, en dat is de macht waardoor wij over de dingen der wereld zullen heerschen. De tijd zal komen dat het priesterschap aan het ongeziene, persoonlijk zal bedienen in de tempelen Gods, aan mannen, die het priesterschap houden in het vleesch, dingen openbarende, welke noodig zijn te weten aangaande de heengeganen, opdat het werk voor de dooden kan worden volbracht, en zij evengoed als de levenden mogen vooruitgaan en zich vervolmaken, zoodat wij tezamen mogen opgroeien in Jezus de Christus, die ons levend Hoofd is.

DINGEN WELKE PRESIDENT SMITH ZOU ZEGGEN.

Nu, mijn broeders en zusters, er zijn twee of drie dingen waarover ik denk, dat President Joseph F. Smith zou spreken, indien hij heden tegenwoordig was. Een ervan is de groote waarheid betreffende Jezus van Nazareth. Gedurende de latere jaren van zijn leven, vond President Smith er het grootste genoegen in getuigenis te geven van de zekerheid

die hij bezat dat Jezus de Christus was en is, dat Hij stierf voor het menschdom, dat door Hem de werelden werden gemaakt, onder leiding van den grooten Eeuwigen Vader, en dat Hij kwam in het midden der tijden en Zijn leven vrijwillig offerde voor de zonden van het menschdom, dat door geloof en berouw en doop en gehoorzaamheid aan al de verbonden van het huis des Heeren, de mensch uit het graf zal opstaan en volmaakt worden in celestiale heerlijkheid, en erven zal de volheid der zegeningen, behoorende aan het eeuwige leven; dat door Hem al de dooden, groot en klein, voort zullen komen uit hunne graven en op hunne voeten zullen staan en geoordeeld zullen worden overeenkomstig hunne werken, de goeden, slechten en onverschilligen, van alle rassen, landen en luchtstreken, want Hij is de Redder der wereld; en zooals allen in Adam sterven, zoo zullen allen in Christus levend gemaakt worden. Dit was een der thema's waarover hij vaak sprak, voordat hij van ons heenging; vooral in latere jaren.

DE KERK VAN CHRISTUS DE EENIGE KERK.

Een andere waarheid is, dat deze Kerk, waartoe wij behooren, de eenige Kerk van Christus is op aarde. Wij zeggen dat niet in 't bijzonder tot hen die met ons van opinie verschillen, in 't geheel niet. Wij wenschen volkomen dat zij hun eigen weg gaan, vooral als zij ons toestaan den onze te gaan. Soms hebben zij getracht ons te verhinderen, doch zijn zij in hunne pogingen niet geslaagd, en onverschillig wat zij ook deden ging dit werk vooruit in spijt van tegenstand en zal het voortgaan tot alles onder de eeuwige hemelen onderworpen is aan den Vader en den Zoon en den Heiligen Geest en goddelijkheid op aarde zal regeeren inplaats van sterfelijkheid en verdorvenheid.

Deze Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft een speciale zending in de wereld en die zending is gekomen van omhoog, niet uit de gedachten der menschen, niet door het lezen van boeken, niet geërfd van oude geloofsbelijdenissen, maar het is het Evangelie van Jezus Christus, in zijn volheid op aarde hersteld, in reinheid, macht en autoriteit en in verbinding met de hemelen; en het zal heerschen. Al de verschillende secten en organisaties van het christendom en die in het heidendom zijn, zijn zeer aangenaam voor hen die ze aanhangen. Heel goed. Laat hen er bij blijven indien zij denken dat zij goed genoeg zijn; maar zij zijn niet goed genoeg voor Heiligen der Laatste Dagen. Wij hebben de waarheid noodig en zooals die geopenbaard is van omhoog aan de dienstknechten van God op aarde; en deze organisatie, waartoe wij behooren, is een bijzonderheid in zichzelf.

GEEN BEHOEFTE AAN IETS ANDERS.

Dit geeft een ander punt, waarvan ik zeker ben dat President Joseph F. Smith, indien hij hier was, aanhalen zou in deze conferentie.

Het is dat, wanneer wij leden zijn van deze Kerk, wij tot het lichaam van Christus behooren en wij vinden geen behoefte om voor wat ook buiten die Kerk te gaan, in het bijzonder van uit een godsdienstig oogpunt. Er is geen behoefte zich veel gelegen te laten liggen aan de dingen dezer wereld; wij denken er niet aan lid te worden van andere organisaties, welke in tegenstrijd zijn met de Kerk, Dit is iets voor de Heiligen der Laatste Dagen om over na te denken. Er is geen nieuws in wat ik vertel, doch het is noodig het op het gemoed te drukken van ons volk in iedere vertakking van de Kerk, en de mannen die het heilig priesterschap houden, die heden hunne handen opgeheven hebben ten bewijze dat zij de autoriteiten dezer Kerk zullen ondersteunen, zouden deze geest met zich mede naar huis dragen als een raad aan ons volk. Wij willen den Heer dienen! Laat de stervende wereld naar haar graf gaan als zij wil. Laat de goddeloozen, welke in bundels gebonden zullen worden, verbrand worden, als zij zich niet bekeeren, doch wij, met alles wat wij zijn en hebben, zouden met lichaam en geest in deze Kerk zijn, in ieder werk ervan en er zou geen behoefte meer zijn noch begeerte het smalle pad te verlaten, den eenigen weg welke leidt tot den Eeuwigen Vader en het eeuwige leven.

Nu wordt dit niet gezegd tot hen die tot andere richtingen behooren. Indien iemand tevreden is met eenige der Christelijke secten, indien zij hem of zijn vrouw bevalt, dan is dat zijn zaak. In het algemeen gesproken is het de vrouw die voor het uiterlijk den godsdienst gaande houdt. Ik heb vele voornamen mannen gesproken, eenigen van hen leden van het congres en zij zeiden tot mij: „O, ik bekommer mij niet om godsdienst, mijn vrouw doet dat en ik ga met haar naar de Kerk”. Wel, laat hen die aldus de dingen willen laten gaan het doen, en als zij niet willen ontvangen wat wij bezitten, hetwelk volmaaktheid is in godsdienst, hetwelk goddelijk is en van God komt en leidt tot God, als zij het niet willen, dan moeten zij dat voor zichzelf weten. Wij willen niets doen om hen te dwingen, indien wij de macht hadden, in onzen weg te wandelen; dat is het doel niet. Indien men er van houdt te gelooven in de leerstellingen, beginselen, en preeken, welke worden geleerd in de wereld, heel goed, doch wij, wat zullen wij doen? Wat is de plicht van de ouderlingen Israels en van mannen die het heilig priesterschap houden en van de leden der Kerk? Hun plicht is in Christus te zijn, in Christus gedoopt, Christus op zich genomen hebbende, tot Hem behoorende, lid te zijn van Christus, die de Christus is, en geen verwarrende verbonden hebbende met wie of wat ook buiten de Kerk. Niemand te beleedigen omdat hij de dingen niet ziet zooals wij; geen fouten met hen te vinden omdat zij hun eigen weg gaan, doch onze weg zou zijn die des Heeren.

Wij hebben geen behoefte aan iets anders. In de moeilijkheden

welke nog komen zullen, want de wereld wordt nu bedreigd met strijd en verdeeling, welke ellende en verwoesting zal brengen voor vele zielen, is onze plaats in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, naar de orde van het heilig priesterschap en hebben wij geen behoefte ons met anderen te vermengen, hetwelk een deel van onzen tijd zou wegnemen, een deel van onzen invloed, een deel van onze gedachten en ons hinderen ons geheel aan het werk des Heeren te wijden. Laat mij dit onder de aandacht brengen van de broederen en zusters, die hier zijn dezen middag. Dit is het werk des Heeren en het is wonderlijk in onze oogen. Broeder Lund zinspeelde op de openbaring des Heeren in den beginne, voordat er een georganiseerde Kerk der heiligen was: „Een groot en wonderbaar werk zal voortkomen onder de kinderen der menschen. Daarom zwaai uw sikkels en oogst”. Ja, inderdaad een wonderlijk werk en een wonder, zooals Jesaja voorspelde; en een der teekenen was dat de wijsheid der wijzen zou vergaan; doch wijsheid en inspiratie en kennis en zekerheid en macht zijn in het Evangelie van Christus, geopenbaard door Hem in het laatste der dagen. O, mijn broeders en zusters, waarom uw tijd te vermorsen, uw talenten, uw middelen, en uw invloed door het vergankelijke na te volgen, als gij u zelf wijden kunt aan iets dat voor eeuwig zal bestaan? Want deze Kerk en dit koninkrijk, waartoe gij behoort, zal blijven bestaan in tijd, in eeuwigheid, terwijl lange eeuwen voorbij zullen gaan en gij zelf meer en meer kennis zult opdoen; de dingen dezer wereld daarentegen zullen voorbijgaan en zullen niet verblijven noch tijdens noch na de opstanding, zegt de Heer onzen God.

(*Vervolg op blz. 395.*)

Neemt nooit sterken drank of andere alcoholhoudende drank (bier, wijn), als gij vermoeid zijt door zwaren dienst. Alcohol helpt in geenerlei vorm, in geenerlei hoeveelheid tegen de vermoeienis: het verlamt slechts tijdelijk het vermoeienisgevoel, terwijl de uitputting daarna grooter is dan zonder alcohol.

Vermijd alcoholgebruik in elke hoeveelheid, wanneer gij kans hebt blootgesteld te worden aan besmettelijke ziekten.

De meening dat alcohol daarvoor beschuttend zou werken berust op een dwaling. Integendeel, na alcoholgebruik wordt de kans besmet te worden grooter, ook omdat men door de verlamming van het oordeel onbewust allerlei fouten tegen voorzichtigheid en gezondheidsleer maakt. Wanneer iemand gewend was geregeld een z.g.n. matige hoeveelheid alcohol te gebruiken is er meer kans, dat een besmettelijke ziekte, die hij doormaakt, ongunstig verloopt, dan wanneer hij als onthouder had geleefd.

Omarm uw vrouw nooit, wanneer gij alcohol gedronken hebt. Volgens vele artsen hebben kinderen, in alcoholroes verwekt, veel kans minderwaardig ter wereld te komen, met neiging tot vallende ziekte, tot zwak- of stompzinnigheid.

(*Vlugschrift Artsen Geh. Onth. Vereeniging.*)

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
J. J. VAN LANGEVELD.

De opwaartsche vooruitgang van een Heilige der Laatste Dagen.

Door President HEBER J. GRANT.

Een zeker man, wonende in het noordelijk gedeelte van Scandinavië, — dat koude, onherbergzame oord, waar het zoo moeilijk valt te leven — hoorde een zending het Evangelie van Jezus Christus verkondigen, zooals hersteld in deze dagen — geloof in den Heere Jezus Christus, bekeering, doop door onderdompeling voor de vergeving der zonde, en het opleggen der handen voor de gave des Heiligen Geestes, en dat Joseph Smith een profeet was van den waren en levenden God.

Hij ontving eene getuigenis in zijn hart van de waarachtigheid van deze boodschap en hij daalde af in de wateren des doops. Al spoedig werd de geest van vergaderen vaardig over hem en hij emigreerde van Scandinavië naar Utah. Nadat hij een klein poosje daar gewoond had, sprak de bisschop hem aan en zeide: „Gij betaald in 't geheel geen tiende”. — „Wel”, antwoordde hij, „ik hoorde nooit iets over tienden”. En de bisschop onderwees hem de wet der tienden — dat een tiende van al zijn inkomen aan de Kerk behoorde voor de verspreiding van het Evangelie en ter ondersteuning van het werk, zoowel tehuis als elders. Deze man was ontsteld over deze buitensporige „belasting” der Kerk, zooals hij het uitdrukte, doch hij zeide: „Het Evangelie is waar, en ik geloof al de wetten te moeten onderhouden”. Na groote tweestrijd besloot hij ten slotte in overeenstemming met deze wet te handelen en vanaf dien tijd betaalde hij eerlijk zijn tiende.

Een volgende keer kwam de bisschop tot hem en zeide: „Gij betaald in 't geheel geen vast-offer ten voordeele der armen”. „In 's hemels naam”, antwoordde de man, „is 10 pCt. van al ons inkomen niet voldoende om de armen te verzorgen?” „Neen”, zeide de bisschop, „doch wij vragen u niet om één dollar te geven. Al wat wij u vragen, is, dat gij vast, dat gij eens per maand voor twee maaltijden u van voedsel onthoudt — gij wordt niet om eenig geld gevraagd, als alleen om datgene, wat gij daardoor uitspaard, aan ons te willen afstaan. Gij kunt uw dokter er over raadplegen, en dan zult gij vernemen dat het bevorderlijk is voor uwe gezondheid om eens per maand een paar maaltijden te vasten”. „Wel,” zeide hij, „ik wist niets daaromtrent”, doch hij besloot dat ook hij zijn deel had bij te dragen voor de verzorging der armen, en zoo begon hij te vasten en door dit te doen genoot hij van den Geest des Heeren, welke ons gegeven wordt

wanneer wij vasten en bidden tot God; en hij verheugde zich in het betalen van zijn vast-offer.

Zeer spoedig kwam de bisschop weer bij hem en zeide: „We hebben een nieuw vergaderlokaal in onze wijk vannoode”. „Wel, laat de Kerk het bouwen, de tienden behooren voldoende te zijn daarvoor”. De bisschop antwoordde: „Nee, de Kerk wil het niet doen, doch zij wil één dollar geven voor elke twee dollars welke wij bijdragen. Gij weet, we hebben een vergaderlokaal, waarin wij den Heere kunnen dienen, hoog noodig”. Hij kuchte en kuchte nogmaals, doch eindelijk vond hij toch ook dat een nieuw vergaderlokaal geen overbodige weelde was en hij wilde niet achterblijven.

Een volgende keer, ging de bisschop rond en zeide: „We hebben een Kerk-Academie vannoode, zoodat onze kinderen niet alleen opgevoed mogen worden in de dingen der wereld, — de wetenschappen, kunsten en literaturen enz. — doch ook in de goddelijke dingen”, en ten slotte spoorde hij hem aan bij te dragen voor een academie.

Dan kwam hij weer en zeide tot deze man: „We hebben een Ring-vergaderlokaal noodig.” Weer maakte hij bezwaren, doch 't slot was dat hij ook hiervoor zijn geld gaf.

't Duurde niet lang of de bisschop kwam weer en zeide: Zie, broeder, wij willen een poging doen om de tempel te Salt Lake te voltooien, en wij wenschen ditmaal een bijzonder flinke bijdrage van u te ontvangen. Gij zijt zeer voorspoedig geweest; de Heere heeft u gezegend sedert gij in dit land kwaamt”. Hij kuchte en stamelde, klaagde over een en ander, doch 't slot was dat hij aan het verzoek van den bisschop voldeed. Hij had intusschen het heerlijke beginsel leeren kennen van het plaatsvervangend werk voor de dooden. Sommige menschen bespotten dit beginsel; zij zeggen dat het dwaas is, dat het belachelijk is om te veronderstellen dat wij, de levenden, werk kunnen doen voor de dooden. De menschen mogen dit beginsel bespottelijk achten, doch de ondergrond van 't gansche Christendom berust op het plaatsvervangend werk en den dood van onze Heere Jezus Christus voor ons. En zoo besloot deze man zijn geld te geven voor den tempel. De academie was spoedig compleet, zijn zoon bezocht haar en ter zijner tijd deed hij een met goeden uitslag bekroond examen.

Toen kwam de bisschop weer tot hem en zeide: „Die zoon van u is gegradueerd; hij heeft een schoon getuigschrift verkregen, en nu zouden wij gaarne zien dat hij een zending ging vervullen in zijns vaders geboorteland. Het zal u ongeveer 25 dollars per maand kosten om hem daarheen te laten gaan en in zijn onderhoud te voorzien”. Hierop riep de man uit: „Bisschop, nu is de maat vol. Ik betaal tiende; ik betaal vast-offer; ik heb betaald voor een wijk-vergaderlokaal, voor een ring-vergaderlokaal, voor een academie; eveneens betaalde ik voor de voltooiing van den tempel; doch als de Kerk mijn jongen

wenscht, van wien ik verwacht had, dat hij, nu hij gegradueerd is, mij vijf-en-zeventig dollars per maand zou inbrengen, zal zij zijne onkosten hebben te dragen of anders gaat hij niet op zending". „Wel", zeide de bisschop, „dan is het in orde, uw zoon zal niet gaan, want de Kerk betaald zijn onkosten niet. Al wat zij voor hem wil doen, is hem vrij en frank tehuis te brengen, wanneer hij zijn zending eervol heeft volbracht. Dat wil zij doen, zij zal hem wederom tehuis brengen. Dit is echter de grens". „In dat geval", antwoordde de man, „zal hij nimmer gaan".

„'t Is goed", zeide de bisschop. „Laat ons dit onderwerp laten rusten en over iets anders spreken". Zij spraken ongeveer een uur over verschillende onderwerpen, totdat de bisschop begon over het geboorteland van dezen man, het land vanwaar hij gekomen was, alsmede over de bloedverwanten en vrienden, welke hij daar had. Toen zeide hij: „Laat mij u vragen, wie hebt gij meer lief dan eenig ander mensch op aarde, uw eigen vleesch en bloed, uw eigen familie, buiten beschouwing latende?" „O, bisschop", zeide hij, „meer dan eenig ander persoon, welke de adem des levens bezit, heb ik den man lief, welke daar ginds in het land der middernachtzon, in Scandinavië, tot mij kwam en mij het Evangelie van den Heere Jezus Christus bracht; de man, welke daar kwam, vervuld met den geest van den levenden God, welke mijn hart wist te raken, mijn ziel deed ontroeren en in mijn wezen de kennis plantte, dat God leeft, dat Jezus de Christus is, en dat Joseph Smith een profeet is van den waren en levenden God; ik ben niet bij machte weer te geven hoe lief ik hem heb". Toen vroeg de bisschop: „Zoudt gij niet gaarne willen dat er iemand was die uw zoon juist zoo lief had, als gij deze zendeling?" „Bisschop", zeide hij, „gij hebt mij schitterend overwonnen. De jongen kan gaan, ik zal zijn onkosten betalen."

REDEVOERING

gehouden door President CHARLES W. PENROSE, in den Tabernakel te Salt Lake City op 1 Juni 1919.

(Vervolg van Blz. 392).

JOSEPH EEN MACTIG PREDIKER VAN RECHTVAARDIGHEID.

Dit zeg ik van onzen geliefden president, Broeder Joseph F. Smith, tot wiens grootheid van karakter en geloof in de bediening en macht en autoriteit van God, ik mijn needrige getuigenis geef. Als hij hier was ben ik er zeker van dat hij deze kwesties zou bespreken, maar op een veel betere manier dan ik kan pogen te doen. Hij was een machtig prediker voor den Heer. Zijne woorden paktten. Velen ervan worden zuinig bewaard; anderen zullen wellicht niël meer gehoord

worden dan nadat vele eeuwen zijn voorbij gegaan. De tijd zal komen wanneer alle dingen zullen worden geopenbaard en de sluier van het ongeziene zal worden weggenomen en wij zien zooals wij gezien zullen worden en kennen zooals wij gekend zullen worden. Ons werkelijk karakter zal dan op den voorgrond treden en zullen wij geoordeeld worden naar wat wij zijn en niet naar wat men van ons dacht. In dien tijd zullen alle deze groote dingen welke verborgen zijn worden geopenbaard, vanaf het begin tot het eind der tijden, van de groote bedeelingen van het verleden en voortgebracht in de grootste bedeeling van allen, de bedeeling van de volheid der tijden.

Wel, ik voeg mijn getuigenis bij de lofredenen door onze broederen zoo schoon uitgesproken dezen morgen over de groote mannen, die met ons geweest zijn en ons zijn voorgedaan. De Heer heeft ons getoond, dat groot als zij waren, er anderen zullen komen om Zijn werk voort te zetten; en dat dit werk niet afhangt van een enkel individu of een groep van personen. Het is het werk des Heeren en wonderlijk in onze oogen. Wij willen er in blijven en het onzen steun geven, doen het weinige dat wij kunnen op aarde en wanneer wij heengaan verwachten wij zonder twijfel in onze harten, over te gaan naar de groote menigte van mannen en vrouwen achter den sluier, die verbonden zijn aan hetzelfde werk, het brengende aan hen die in duisternis zijn in de geestenwereld, werkende voor Christus, en voor de redding van het menschdom, onder Zijn banier het kwade bevechtende en voorbereidende den grooten dag als Hij zal komen en de heiligen met Hem en Hij regeeren zal over de aarde in groote macht en heerlijkheid. God helpe ons dat te doen. God helpe ons de dingen te zien zooals zij zijn, onze aandacht wegnemende van die dingen welke niet uit God zijn, onze affectie bepalende, onze gedachten, onze middelen, onzen invloed, onze macht en in het bijzonder het gezag van het heilig priesterschap in deze groote Kerk, welke de Heer heeft gevestigd, hetwelk voort zal gaan tot al de generaties die gered kunnen worden in deze wereld en in de wereld achter den sluier, uit de duisternis tot het licht zijn gebracht en alle knie zal buigen voor koning Emanuel en zij God, onzen hemelschen Vader zullen dienen en erkennen dat Jezus de Christus is en Koning en Heer van allen. Amen.

Vertaald door JAN DE GRAAF.

Rechten en Plichten.

Improvement Era.

Soms is het niet kwaad ethische problemen uit een industriële bron eens goed te bekijken. In een vorig nummer van „Canning Notes”, gepubliceerd in Chicago, vinden wij het bovenstaande besproken. De uitgever beweert dat er te veel wordt gesproken over rechten

terwijl niet genoegzaam aandacht wordt geschonken aan de verplichtingen van een overeenkomst. De oorlog heeft de rechten van het menschdom naar voren gebracht, de verplichting welke een staat heeft aan het individu en de verplichtingen van den eenen staat aan den andere. Deze gedachte is momenteel de meest gevoelde in de geheele wereld en Europa ondergaat thans een transformatie waarin de zogenoemde rechten van koningen ten onder worden gebracht en de rechten van het volk opgevoerd tot den hoogsten graad. Dit land is, door zijn president, Woodrow Wilson, werkelijk en juist een groot verdediger van de rechten van het volk en onze president heeft een verwonderlijke invloed op deze wereld, in de richting welke de ideeën van het menschelijke ras nu nemen over de rechten en vrijheid van het volk.

Het spreekt vanzelf dat er, hoe ook, verplichtingen verbonden zijn aan deze rechten. Vandaar, heeft de wereld thans groote behoefte aan een leider voor een veel moeilijker en nuttiger taak dan het geven van rechten aan een volk. De vredesconferentie getuigd er van. Wat de wereld nu noodig heeft, wanneer de rechten en vrijheid van het volk zullen worden verwezenlijkt, is een apostel van de verplichtingen van het menschdom, van den dienst welke het individu verplicht is aan den staat en den eisch dat iedere staat zoodanig zal handelen dat het meer door voorbeeld dan door besprekingen het belang van alle staten zal dienen.

Vele moeilijkheden verrijzen — en naar waarheid mag het worden beschouwd als de oorzaak van al onze kwellingen — door het feit dat wij onze rechten eischen doch onze verplichtingen vergeten. Wij bespreken in onze beschaafde kringen in 't bijzonder de rechten der moderne kinderen, hun eigen leven te leven, hun vrijheid te hebben en ten volle al de zegeningen en voordeelen te krijgen, waarin vrije menschelijke wezens zich zouden verheugen. Maar wij vernemen weinig dat de jeugd wordt ingeprent hun ouders niet tot last te zijn of het publiek ongemoeid te laten. Wij spreken over hun behoeften als te moeten worden bevredigd, doch zijn te zwijgzaam over de verplichtingen op hen neerkomend door de voorziening in deze behoeften.

Er wordt veel gesproken over de rechten van een man of vrouw hun eigen echtgenoot te kiezen en indien het huwelijk niet bevredigend is, te scheiden; maar er wordt weinig of niets gezegd aangaande de verplichtingen van het huwelijk. Het wordt behandeld als een zaak van weinig gewicht, gemakkelijk veranderd indien niet naar wensch; terwijl van de opoffering en plichten aan beide zijden, zelden wordt gesproken. Wij hooren bijna steeds van de rechten van den werkman en de arbeiders-organisaties, doch nauwelijks iets over den plicht van den beambte zijn loon naar waarde te verdienen en te zorgen dat niets van des werkgevers eigendom wordt vermorst of vernield.

Politici spreken over de rechten en vrijheid van het menschdom en het streven naar geluk. Doch zij schijnen de verplichtingen niet te bemerken welke neerkomen op het ras om de eischen te beschermen, verdedigen en tegemoet te komen welke de natie vraagt in ruil voor al die rechten en zegeningen.

Vele menschen spreken zelfzuchtig over de verplichtingen welke de Kerk en hunne bureu hebben tegenover hen, zij zijn naijverig in hunne rechten en critisch in hunne vragen; doch zelden hooren wij dat zij hunne plichten tegenover de Kerk en hunne naburen erkennen. De menschen wenschen gediend te worden, erkend en geholpen; maar zijn ongenegen anderen te dienen, te erkennen en te helpen. „Wat heeft de Kerk voor mij gedaan?” wordt vaak gevraagd, doch zelden hooren wij, „wat heb ik gedaan voor de Kerk?” Zooals bisschop Nibley opmerkte op de laatste algemeene conferentie, zouden wij ons de vraag stellen: „Hoe vaak heb ik een opoffering gemaakt voor de Kerk?” Kunnen wij niet meer doen voor den Heer en Zijn werk met dienstbaar te zijn dan door te worden gediend?

Wanneer jong of oud spreekt van rechten en die eischen, zouden zij zich herinneren dat met deze rechten ook verplichtingen komen, welke verplichtingen wij schuldig zijn aan anderen. Zij zouden nooit worden vergeten. Door er altijd aan te denken, gevoelen wij ons meer dankbaar voor wat wij genieten, zijn meer bescheiden in onze eischen en beter voor anderen. Deze geest zou kapitaal en arbeid nader tot elkaar brengen. De vereeniging van arbeid en kapitaal is noodzakelijk en ieder man, die geschillen tracht te maken tusschen deze twee is een verrader van zijn land. Laten beiden elkanders recht en plicht in acht nemen. Om de menschen voor te bereiden voor een goede houding tegenover al deze vragen is er geen betere gids dan de leeringen van onzen Heer en Heiland Jezus Christus.

Allen op voor een geheiligden Sabbat.

Wij lezen in de *Improvement Era*:

Kiezers worden er aan herinnert, dat wethouders twee jaren voordat de nieuwe raad te zamen komt, zouden worden gekozen. Kies uw vertegenwoordigers en senatoren nu, en zorg dat ge er zeker van zijt, dat zij de mannen zijn, die gij noodig acht in den Raad.

Op de jaarlijksche conferentie van de Kerk, zeide President Heber J. Grant:

Herinner U dat de Almachtige God ons gezegd heeft den Sabbatdag heilig te houden. Wij hebben gedurende jaren getracht een Zondagswet te krijgen maar tot op den huidigen dag hebben wij gefaald. De vertegenwoordigers van de omliggende bstaten hebben gezegd:

„Indien ge een Zondagswet wensch, zal het volk van Salt Lake haar moeten vaststellen.”

Wij kunnen de mannen die het ons zouden willen verschaffen niet in den Raad krijgen.

Wij beroepen ons op de zusters, die een stem hebben, te trachten en te zien, dat niemand van dezen of eenigen anderen staat, naar den Raad zal worden gezonden, bij de eerstvolgende zitting, die niet voor een Zondagswet is.” (*Applaus.*)

Vrede op aarde-

Vrede op aarde, geef ons vrede! Hartebede
 Zielewoorden aller oorden; boezemklacht, dag en nacht
     Uitgesproken, opgezonden
     Door o niet te tellen monden;
 Van pool tot pool, van zee tot zee:
 Vrede op aarde, geef ons vreê!

Donkere Decemberdagen nu gewagen:
 Kerstmis komt! Dan verstomt stem van haat? Alom gaat
     Bloem van menschenmin ontbloeien?
     Vuur van naastenliefde ontgloeien?
 Van oord tot oord, van kust tot kust
 Wordt goeddoen aller leus en lust?

't Is te hopen, 't is wenschen! Gaat verflensen
 Plant van nijd, twist en strijd, die daar tiert, 't land ontsiert,
     Dan verdwijnt elk ander euvel,
     De aarde wordt als Zions heuvel,
 Alwaar, naar Gods profetisch Woord,
 Dan niemand leed doet of verstoort.

Maar — ons werk, eer komt die vrede? Doet niet mede
 Aan 't gebijt; wees van strijd, wreed en ruw, wars en schuw.
     Vrede op aarde? Onder menschen,
     Die elkanders welzijn wenschen,
     Die elkanders lasten dragen:
     In hèn heeft God welbehagen

Van pool tot pool, van zee tot zee
 Heerscht op aarde déze vreê.

Aan onze Lezers.

Wanneer dit nummer onder uw bereik komt, is de laatste hand gelegd aan de jaargang 1919. Getracht is geworden door de Redactie om ook deze jaargang zoo aantrekkelijk mogelijk te maken en menig artikel is vertaald geworden, geschreven door Profeten of Apostelen, in de verschillende tijdschriften der Kerk. De gedachte heeft daarbij voorgezet om onze lezers in nauwer contact te brengen met de mannen, [van wie de meesten hunner gelooven dat zij mannen Gods zijn.

Ook hebben enkele der zendingen, in ons land werkzaam, hunne krachten gewijd aan ons tijdschrift en eveneens waren er broeders en zusters, zoowel in Nederland als Utah, die hebben bijgedragen om onze *Ster* te doen lichten, waarvoor wij hen dan ook ten zeerste dankbaar zijn.

Evenwel er is nog iets anders noodig om onze *Ster* te doen schijnen. Hoewel allen die in ons tijdschrift schreven, zoowel Redactie als medewerkers, dit geheel belangeloos deden, zoo zijn er toch groote kosten verbonden aan het drukken en verzenden van ons tijdschrift. De abonnementsprijs is zoo laag mogelijk gesteld, veel te laag om de onkosten te dekken, doch de Nederlandsche Zending was gewillig ook haar deel bij te dragen. Nu verwachten wij evenwel dat onze lezers ook hunne verplichtingen zullen nakomen en de abonnementsgelden willen overmaken, hetzij per postwissel of persoonlijk aan de zendingen natuurlijk in zooverre daaraan nog niet is voldaan.

Voor hen die niet binnen het bereik der zendingen wonen, diene het adres onder, aan ons tijdschrift, waar postwissels gaarne in ontvangst genomen zullen worden.

Wij raden allen aan om door getrouwe betaling mede te werken tot het in stand houden van ons tijdschrift, zoodat De *Ster* nog velen ten zegen kan zijn en moge lichten in de harten van vele oprechten.

Conferentie-Aankondiging.

De halfjaarlijksche Rotterdamsche Conferentie zal gehouden worden op Zondag 28 December. Op dien dag zullen drie samenkomsten worden gehouden en wel 's morgens om *tien* uur, 's middags om *twee* uur en 's avonds om *zeven* uur. Zaterdagavond daaraan voorafgaande zal eene vergadering gehouden worden, welke toegankelijk zal zijn voor allen die ambten dragen in de verschillende organisaties der Kerk.

Alle vergaderingen worden gehouden in gebouw „Excelsior”, St. Janstraat 15a.

INHOUD.

Redevoering door President Charles W. Penrose . . . . . Blz. 385 Vervolg . . . . . „ 395 De opwaartsche vooruitgang van een Heilige der Laatste Dagen . . „ 393	Rechten en Plichten . Blz. 396 Allen op voor een geheiligden Sabbat . . „ 398 Vrede op aarde . . . „ 399 Aan onze Lezers. . . „ 400 Conferentie-Aankondiging „ 400
---	--